

VIỆT NAM ĐỘC LẬP

CO QUAN TUYÊN TRUYỀN V.M. CAO-BẮC-LẠNG

Độc chiến tranh Áchâu đã kết thúc

Đức đã đầu hàng vô điều kiện

Độc chiến giữa Đức và các nước Đồng Minh đã kết ngày thứ hai, mồng 7 tháng 5 năm 1945 lúc 12 giờ 40 phút Khuya
trưởng ngoại giao Đức tuyên bố: "Quốc dân Đức và quân đội Đức chân tay trời buộc đầu hàng kẻ
thắng, may nhờ rủi chịu."

THÔNG — CÁO

Đối với Pháp:
Đoàn thể
ho toàn thể đồng bào
về nhân dân nhà rằng:
c đầu ngày trước người
tay Khủng bố ta, dồn
hà, giết người tịch thu
vấn... Những vì
quốc tế, vì đồng tình
it, và vì nhân đạo,
ta bỏ qua hiểm thù
hành chính sách mớ,
Đoàn thể và đồng bào
người Pháp như sau
Đội với những Pháp
chung ta phải báo
la họ đến biên thủy
uộc cho an toàn.
Đội với những người
nguyên nhập vào bộ

đội của chúng ta để cùng nhau
đánh Nhật, thì chúng ta hết sức
hoan nghênh họ, đối họ như đồng
chi của chúng ta.
3. Đối với những quan
binh Pháp đang còn có lính ta,
và quyết lòng đánh Nhật, thì
chúng ta phải giúp đỡ họ, xem
họ như hữu quân của chúng ta.
Nếu có sự bất hòa giữa quan
Tây và lính ta, thì đồng chí ta
phải ra sức giải thích cho cả
hai bên, phải khuyên họ giải
quyết một cách êm dịu, để
tránh những Kết quả Không hay.
4. Để tránh mưu gian
của giặc Nhật, cho nên những
người Pháp đi không có giấy
của đoàn thể, hoặc không có
người phụ trách của đoàn thể
đưa đi, thì phải giữ họ lại, và
lập tức báo cáo cho thượng

cấp để điều tra.
Ngày 15 tháng 2 ta
Ban V.M. Liên Tỉnh
B. Khi gặp Nhật - nên
chú ý những điều này:
1. Phù hiệu của họ (họ
mang trên tay áo, hoặc mang
trước ngực) nhớ lấy rồi chép
lấy.
2. Họ mang khi' giới gì?
súng trường? súng máy? súng
lớn? miêng to, thân dài chúng
nào? Áo quần mới hay là
rách rưới? bao nhiêu hom đạn?
3. Hàng lính gì?
- Đội tiên lạc (thường mang
các thứ giấy thép)
- Đội đi đánh (chỉ mang súng)
- Đội công trình (thuần

mang cuộc thương)
Đội Kỳ binh (có nhiều ngựa)
4. Chúng bao nhiêu người?
Những điều dân trên, nhớ
cho kỹ, rồi lập tức báo cáo rõ
ràng cho thượng cấp biết.
C. Đối với Nhật
Khi bắt được hoặc bắt
được Nhật thì phải làm những
điều sau này:
1. Lấy hết những phù hiệu
nó mang trên áo và đeo gói
cờ' tay.
2. Lấy hết cả giấy má và
đồ vật nó ở trong người. Dù
miêng giấy rách cũng lấy.
3. Những vật đồ lập tức
gửi cho thượng cấp, để chuyển
lên cấp để điều tra.
hết súng đạn

binh Nhật, thì đưa nó về Tổng
bộ xét hỏi. Phải rất cẩn thận,
kẻo nó tự sát, hoặc chạy thoát,
hoặc dính lại mình.
D. Viết thư và gửi đi
1. Phải viết rõ tên người
nhận thư kèm theo địa chỉ rõ
ràng (xã gì, tổng gì, châu gì,
tỉnh gì)
2. Người gửi thư, muốn
cho người nhận thư trả lời thì
cũng phải để rõ địa chỉ mình
trong thư
3. Gửi đi, cho ai phải
kèm theo thư và dán giấy để
địa chỉ rõ ràng ở ngoài.
E. Cấm bán lớn, thóc, gạo
cho Nhật. Cho vẫn họp để
qua bán các thứ khác, trừ

Chông bọn vua-chúa bán nước! Bảo-đại tức là: bại đảo.

Bọn vua chúa ăn rồi ngái
không, hút máu dân chúng. Đã
không làm gì ích nước lợi dân, lại
thường phản bội quê nhà đất tổ?
Kìa như Gia Long, muốn
được làm vua, nhưng không đủ sức
bèn nở lòng căng rắn cắn gà nhà,
rước voi dầy mã tổ? Vì nó mới
Tây về, giúp có nghiệp riêng của nó,
mà dân ta phải chịu ách nô lệ
hơn 80 năm!
Nó như cháu chắt nó là
Bảo-đại. Trước thì cúi đầu quỳ gối,
làm tù tỳ cho Tây. Nay lại đội
mũ mũng râu, làm bù nhìn cho
Nhật. Bán nước hạt lần, trong
một đờ sông. Miến che mình
ba thứ kẻ' trên.
G. Báo. Hạn chế cả
nhân không được mua.

nó được riâu sang sung sướng, nào
có biết nức non nòi giống là gì?
Dân ta Kiên quyết đánh
Nhật. Hết là để cho mình? Khỏi bị
đè nén bóc lột, khỏi phải sưu nặng
thuê tiền. Hại là để làm cho
dân tộc ta do, nước nhà độc lập.
Nhật muốn lừa gạt
dân ta, lợi dụng bọn vua chúa.
Một là kẻ' giả tiếng: người Việt
Nam tự nước Việt Nam. Hại là
để sai bọn vua chúa bù nhìn đàn
áp phàng trao Kháng Nhật cứu quốc.
Vậy nên dân ta chông bọn
phát xít Nhật-bản, đồng thời
chông cả bọn bù nhìn Việt Nam.
Chúng ta nhất định thành
công trong cuộc Kháng chiến
thần thánh này. Giặc Nhật nhất
định thất bại. Mà giặc Nhật
thất bại, thì nhất bọn bù nhìn
Bảo-đại cũng bại đảo !!!

Vườn Văn Khóc Hối-le

Bác Hối-le ta tử tử rồi.
Bọn ma phát xít thế là thôi!
Bao năm vùng vẫy trời tung mây
Thôi phút tận lành đời nghiệp xưa
Sống lại những e mang làm tội
Phải đi cho rành họa trong đời
Những ma lịch sử còn ghi để
Biếng xấu nghìn thu một kiếp người

Tin tức về Nhật

Mấy lâu nay quân Nhật hung ác
ai ai cũng biết. Chúng bán người, đồ
nhà, cướp của, dâm hãm. Kẻ' sao cho
xiết. Vì vậy ai ai cũng thù oán. Ngày 2
tháng 3 ta, trên con đường từ Tin-Túc ở
Bảo-Lạc, 4 tháng thân Nhật bị bắn
một bộ đội Nhật bị đánh, thường chế
Khả nhiều, nhưng chúng đem đi hết.

QUỐC CHIẾN TRANH ÂU CHÂU ĐÃ KẾT THÚC

NƯỚC ĐỨC ĐÃ ĐẦU HÀNG VÔ ĐIỀU

Hiệp ước đình chiến giữa Đức và các nước Đồng Minh đã ký ngày thứ hai, mồng 7 tháng 5 năm 1945 lúc 12 giờ.
 Tổng trưởng ngoại giao Đức tuyên bố: "Quốc dân Đức và quân đội Đức chân tay trời buộc cả thắng, may nhờ rủi chịu."

THÔNG — CÁO

A. Đối với Pháp.

Một lần nữa, đoàn thể nhắc lại cho toàn thể đồng bào và toàn thể nhân dân nhà rằng: Mặc dầu ngày trước người Pháp thừng tay khủng bố ta, đâm lòng dốt nhà, giết người tịch thu của cải vân vân... Nhưng vì chính trị quốc tế, vì đồng tình chống Nhật, và vì nhân đạo, Đoàn thể ta bỏ qua hiềm thù cũ, mà thi hành chính sách mới. Vậy nay Đoàn thể và đồng bào ta đối với người Pháp như sau đây:

1. Đối với những người Pháp chạy nạn, chúng ta phải bảo hộ họ, đưa họ đến biên thủy Trung - Quốc, cho an toàn.
2. Đối với những người Pháp tình nguyện nhập vào bộ

đội của chúng ta, để cùng nhau đánh Nhật, thì chúng ta hết sức hoan nghênh họ, đối họ như đồng chí của chúng ta.

3. Đối với những quan binh Pháp đương còn có linh ta, và quyết lòng đánh Nhật, thì chúng ta phải giúp đỡ họ, xem họ như hữu quân của chúng ta. Nếu có sự bất hòa giữa quan Tây và lính ta, thì đồng chí ta phải ra sức giải thích cho cả hai bên, phải khuyên họ giải quyết một cách êm dịu, để tránh những Kết quả Không hay.

4. Để tránh mưu gian của giặc Nhật, cho nên những người Pháp đi không có giấy của đoàn thể, hoặc không có người phụ trách của đoàn thể đưa đi, thì phải giữ họ lại, và lập tức báo cáo cho thượng

cấp để điều tra.

Ngày 15 tháng 2 ta
Ban V.M. Liên Tỉnh

B. Khi gặp Nhật.

- nên chú ý những điều này:
1. Phù hiệu của họ (họ mang trên tay áo, hoặc mang trước ngực) nhớ lấy rồi chép lấy.
 2. Họ mang khi' giới gì? súng trường? súng máy? súng lớn? miêng tó, thân dài chúng nào? Áo quần mới hay là rách rưới? bao nhiêu hòm đạn?
 3. Hàng lính gì?
- Đội tiên lạc (thường mang các thứ giấy thép)
- Đội đi đánh (chỉ mang súng)
- Đội công trình (thường

mang cuốc, thuổng)
- Đội kỵ binh (có nhiều ngựa)
4. Cường bạo nhiều người? Những điều dặn trên, nhớ cho kỹ, rồi lập tức báo cáo rõ ràng cho thượng cấp biết.

C. Đối với Nhật.

- Khi bắt được hoặc bắt được Nhật thì phải làm những điều sau này:
1. Lấy hết những phù hiệu nó mang trên áo và đeo gói cổ tay.
 2. Lấy hết cả giấy má và đồ vật nó có trong người. Dù miếng giấy rách cũng lấy.
 3. Những vật đồ lập tức gửi cho thượng cấp, để chuyển lên Tổng bộ điều tra.

binh Nhật, thì đưa nó về Tổng bộ xét hỏi. Phải rất cẩn thận, kể nó tự sát, hoặc chạy thoát, hoặc đánh lại mình.

D. Viết thư và gửi đồ.

1. Phải viết rõ tên người nhận thư. Kèm theo địa chỉ rõ ràng (xã gì, tổng gì, châu gì, tỉnh gì)
2. Người gửi thư, muốn cho người nhận thư trả lời thì cũng phải để rõ địa chỉ mình trong thư.
3. Gửi đồ gì, cho ai phải kèm theo thư và dán giấy để địa chỉ rõ ràng ở ngoài.

E. Cấm bán lớn, thác, gao cho Nhật. Các văn học để qua bán các thứ khác, trừ

Chống bọn vua chúa bán nước! Bảo-đại tức là: bại-đạo.

Bọn vua chúa ăn rồi ngãi không, hút máu dân chúng. Đã không làm gì ích nước lợi dân, lại thường phân bồi quê cha đất tổ? Kia như Gia. Long, muốn được làm vua, nhưng không đủ sức, bèn nở lòng cồng rắn cắn gà nhà, rước voi dầy mã tổ? Vì nó mới Tây Xê, giúp cả nghiệp riêng của nó, mà dân ta phải chịu ách nô lệ hơn 80 năm!

Nó như cháu chắt nó là Bảo-đại. Trước thì cúi đầu quỳ gối, làm tù tở cho Tây. Nay lại đội mũ mung râu, làm bù nhìn cho Nhật. Bàn nước hạt lèn, trong một đờ sông. Miến cho mình.

ba thứ kể trên.
G. Bảo. Hạn chế cả nhân không được mua.

nó được giàu sang sung sướng, có biết nước non nơi giống loài? Dân ta Kiên quyết đánh Nhật. Một là để cho mình không đi nên bóc lột, khỏi phải sưu nộp thuế phiền. Hai là để làm cho dân tộc tự do, nước nhà độc lập, tiếng Nhật muốn lừa gạt dân ta nói dối, bọn vua chúa. Một là để giữ tiếng người Việt Nam tại nước Việt Nam, Hai là để saibon vua chúa bù nhìn đi áp phang trao Kháng Nhật cứu quốc. Vậy nên dân ta chống lại phát xít Nhật-bản, đồng thời chống cả bọn bù nhìn Việt Nam. Chúng ta nhất định thắng công trong cuộc Kháng chiến thần thánh này. Giặc Nhật nhất định thất bại. Mà giặc Nhật thất bại, thì nhất bọn bù nhìn Bảo-đại cũng bại đạo!!!